

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, 1649**

§. 10. Non debet particularis publicos corripere peccatores, sed pro illis orare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](#)

stant sibi propinquas, quicumque illi fuerint, amici, cognati, Principes, liberi, confessum illos denuntia.

C 2; Ad hoc, verbis illis tories repetitis, nos voluit Deut. 13. Domini obligare: Si surseceris in medio tui prophetar, aus qui somnium vidi se dicere Eccl. Si tribus volueris persuader frater tuus filius matris tue, aut filius tuus vel filia, sive uxori, que est in sinu tuo, aut amicus, quem diligis ut animam tuam, clam dicens: Eamus & seruamus diis alienis Eccl. Non porcas ei oculus tuus ut miserearis, & oculis eum, sed statim interficies, si primum manus tua super eum. In hac materia nullus est amicus, nullus cognatus, nec vxori maritus, nec vxori marito, nec pariter filii, nec filius patri: Non parcas ei oculis tuus. Illico denuntia illum ut hoc modo corripio subiungit punitiu, ac iudicialis sui sceleris supplicium, ac Reipublice beneficium. Opinatus est Abulensis, quibusdam adductis rationibus, quod in casu haeresis patrem filius non tenetur denuntiare. Verum rationes efficaciores atque urgentiores in oppositum duxerunt sententiam Alexandrum de Ales. a. Angelici Doctoris preceptor & nostrum Cardinalem Caetanum b. Doctorem fratrem Alfonsum de Castro c. & doctissimum Navarrum d. Et hoc quoque esse dicimus, quod ne recessario sequi debet conformiter vaticinio Zachariae qui postquam Salvatoris predixerat adventum, qui ve fons sacratissimus appareret: Eris fons patens domum David, atque mirabiles effectus: ex eius aduentu promanaudos: unum hinc describit: quod de mundo scilicet idolatriam, errorumque professores eliminaret, sedemque plantaret in eo Cathedram: Et erit in die illa, dicit Dominus exercituum, discordam nomina idolorum de terra Eccl. & profeta prophetas. Adiungit, quod adhuc fidem fervorandam illibaram, patres fiscales esse deberent filiorum, illosque denuntiare, si in aliquo deficerent: Et erit, cum prophetauerit quisquam ultra dicent

XIII. ei pater eius & mater eius, qui germerint eum. Nulla in Non vides, quia mendacium locutus es in nomine denuntia. Domini, & confundit eum pater eius, & mater eius. De haereticis sermo est, qui nouiter exhortanda est gunt, qui statim sunt denuntiandi, videlicet pleratio coelendi, si Iacet filius tuus, aut pater tuus, aut cognatus, amicus. Illi nulla est fraternalis correptionis. Nam propriè hic ille casus est, de P. ou. 9. 8. quo Spiritus S. & expendit D. Thom. Noli arguere derisorum, ne oderit te. Nomen haeretico proprium est Derisor. Qui fidei doctrinam derider, qui S. Matis Ecclesiae ceremonias exhibe-

lat: Sic quoque SS. Patres intellexerunt, quod talis nominet rex & propheta psalmi primo: ubi nostra lectio vulgata scribit: In cathedra pessentie non sedet, quod in Hebreorum scribatur: In cathedra derisorum: sunt enim haeretici derisores, cavillatores, peletem secum circumferentes, quos si conceptus accesseris, periclitabis, ne pestem quoque contrahas, & ad manus quod de tua colliget admonitione, hoc enim abominabitur te, tibi a te canebit, qui sciat, quod illum derexeris: Noli arguere derisorum, ne oderit te.

S. 10. Non debet particularis publicos corrumpere peccatores, sed pro illis orare.

Ex eadem ratione corrripe non tenemus ut quos nouimus suis in ieiunibus observatos, Deo mundoque publicè ieiunges, & prouidemus, quod in eo expient admonitionem, ut publicè mercifices publici funeraires & viuariorum. Illis publicè facienda est correptionis, iuxta D. Pauli confirmationem: Peccatis omnibus argue, ut & ceteri timorem habeas. 1 Thes. 10. Hoc egit, praecellissimus Christi precursor D. 10. Joannes: Herodem enim incepit clam coram omnibus, & publicè edargi it: Nisi licet ibi habere exercitum fratris mei. Sic quoque oportet, non enim quis perficit frons audeat in prudentes illis habeat licita sunt. Quid ego igitur acturus sum, qui nec officio fungor predictoris, nec publicè pollo auctoritate? Num illos omnes doleram? Huius difficultatem respondet D. Pacia, ut episcopus Barcelonensis, multa tibi confiteat ad eorum emendationem. Primum: mores tu be numerique vita exemplum: hoc enim tales efficacius corrigis, quam verbis: talum odia, vel connititia, vivendo melius, quam loquendo arguimus. Secundum: quod ad eorum potest conferre correptionem, hoc est, ut supplices ad Deum pro ilorum conuersione pieces fundas, ut dignetur oculus aperire, mutare voluntatem, ad meliora convertere.

In quarundam cimitatum interceptione, quae præter morem munera sunt, muris cincte fortissimis, & vallis clausa profundissima, ut nullus patcat aditus, nullumque medium illis occupandi, pro more habent prudenter copiarum duces, aliquanto a rive intercallo tormenta figere bellica, glandesque explodere grauiores, ut olim lapides pregrandes ex caput,

tapislis, seu fusiis, illos in medium cuiusmodo ciuitatis, ut in illam - decadentes cimicis diuant, euentant, collidantque domos. Imo Rex noster inclitus Jacobus Conquistator de seipso scribi, hoc vium iusse artificio, ut fundis maioribus, quas balistis ligneis explodebant in alum lapides emuteret posterisissimos, qui decidentes in urbem seu locum obseculum, horribilem in dominis, locoque stragem edebant. Quinimo & in ipso Hierusalem legimus, hac ar-

te fibi pravausile Nabuchodonosor dum obsecraret Hierusalem, antequam illam sibi subiectaret, nona iuramus expendere illa Hieremias verba: *Ad domum Regis Iudee, que destruxit sunt.*

Hoc tibi faciendum incumbit, ut istos evincas peccatores, non aliquem corripere in particulari, sed cordis visceribus magni ponderis glandem seu lapidem cuiusbras, ostionem nempe fermentissimam celum versus, affectu Deum roges tenerissimo pro cotum conversione: ne sic enim sic i posset, ut eorum alieni ad salutem prodesset sempiternam. Hoc valui strageitate D. Stephanus, multitudine, secundum bolivum circumcisus, qui cordis sui duntiem denuo stridore declarabantur: stridabant dentibus in eum. Eorum sticticat salutem iniustis athletis, nec expedire iudicat, eorum impetrare singulos orationis sine summa vi glandem eiatur, quam proximi chantas vecchementer in cordis sui instrumento succenderat: *Domine, in Iustias illas hoc peccatum.* Et in Saulum cecidit, quem ex ratione Deus conuerteret, & ex hostie crudelissimo, in fideli suum ac securissimum suorum mutauit a mortuis: Si Stephanus non crassus, Ecclesia Paulum non habet, an D. Augustinus. Hanc Stephanus proxim à suo ac nobis dedicerat Magistro, quando circi confixus rebellum agminibus circumallans inimicorum, ex illa magistrali carceri non illos seu singulatum, seu in communione reprehendit, sed è divino suo pectori lapidem pro exituum, celum versus vibrans orationis, ad Patrem suum aeternum illam dirigendo: *Pater amite illis &c.* Et supra eorum multos cecidit, qui grauissimam suam detulit malitia, cuius se teos agnoscerebant, in domos suas Reservebant percutientes pedora sua. Hoc c. quoque tibi faciendum stadeo, ut communiter Deo, fermentius pro perniciibus supplices peccatores, ut acribat D. Paulus, de consumacibus illis loquens Iustis: horribatur enim, ut pro illis in communione Deum obsecrarent: *Fratres, voluntas coram mea est obsecratio ad D. uero sit pro*

illis in salutem. Et de peccatoribus idem statuit obduratis: *Ut relapsant à dissoliti laqueis;* 2. Tim. 2.

quo capiunt renunt ad ipsius voluntatem. Quan-

do deuotus interes sacro, off. illud pro pec-

catoribus, ut per Dei gratiam à sceleribus resi-

piscant, & contentantur. Quando rostorum

tunis euolus, obis stationes, ad tuum secedis

oratorium, cum pro te preces fuderis, cunque

ad quos actus constringeris; etiam memento

peccatorum, Deum depicere: per pessimum

team Domine bonitatem, tot obsecratorum;

obsecro misericordia peccatorum: utique tuæ crea-

turae sunt, sunt anime sanguine tuo emptæ,

redemptaque pretiosæ. Potentissima est dimi-

nia tua grata, ut rupe molliat durissimas, &

de situosis inferni, colorum faciat Seraphi-

nos, atque de apidibus istis filios Abrahæ di-

testissimos.

§. 11. Terret corripere sicut D. Hieronymus:
at al. is est amoris, & qui illum exhorret, peribit.

Licit praedita vera sint, necessariam esse fiduciam futuræ emendationis; intelligendum est, quod te non possis ab onere excusare, quod hoc tibi praecepto imponitur, ob quamlibet inspicionem, seu timorem, quod iniurias tua futura correptio; hæc est actis illa, quæ cuncti lepros tueruntur, hoc ancile scutumque quo se contingunt, ne inveniant peccatores. Domine, quid me refert illum corripiere, quem scio quod me detestabitur? Nonne quod in me fœnus exiuget, & hic erit operis mei fructus, quod hostem mihi conquiserò crudelissimum, & capi aliam iniuriam. Respondeo, quod ex parte tibi consenserim, quodque tam iniquo recipiatur animo correpso, ut potius peccatores praedicare deberemus, ut illam placide recipere, quam alijs, ut illam darent. Quocirca super hoc D. Chrysostom. & D. Gregor. Nyssen singulares ediderunt Tractatus, horari peccatores, benignè recipiunt admonitiones, quos inscriperunt *Adversus eos, qui agere ferunt repre-*

heniones. Ex eadem ratione scripsi D. Augustinus.

D. Ago.
Epist. 27.
ad Felicitatem
Rufiæ,
marrem
& filium
Tim. 2.

De fraterno correptione patienter toleranda: si-

que orditur: Quis facile inuenitur, qui velis re-

prehendi? Et ubi est ille sapientis, de quo dictum est:

Corripe sapientem. & amabis, ter. Sicque se res

habet, nihil esse quod tam iniquo suscipiat a

a nimo, ac ipsa veritas, nec cui truciorem osten-

damus vulnus: tam enim verum, quam anti-

quum